

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce:

J. V.

zastoupeného advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy

se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2019, č. j. 544/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- IV. Městský soud žalobci vrátí** soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby ve výši **1.000 Kč**. Soudní poplatek bude vrácen žalobci k rukám jeho advokáta JUDr. Radka Bechyně ve lhůtě 30 dní od doručení tohoto rozsudku.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 20. 2. 2017, č. j. MHMP 495125/2017 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) zamítl námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný shrnul, že dne 24. 11. 2016 správní orgán I. stupně vyhotovil oznámení, že žalobce dosáhl 12 bodů a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal námitky, které správní orgán I. stupně (poté co na určitou dobu přerušil řízení z důvodu možného přezkumu přestupku ze dne 18. 11. 2016) zamítl.
3. Žalovaný podotkl, že je oprávněn zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb. o silničním provozu (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Poukázal na to, že všechna oznámení o pokutě jsou dostatečně přesná, identifikují žalobce jako přestupce, označují místo a čas spáchání přestupků, specifikují, jakého přestupkového jednání, se žalobce dopustil, jakého porušení zákona o silničním provozu tím došlo a že mu za tato jednání byly uloženy blokové pokuty. Podle žalovaného byla všechna oznámení dostatečně způsobilými podklady, nebylo třeba obstarávat pokutové bloky. Žalobce nespécifikoval důvody, pro které by měly být záznamy bodů chybné, námitky uplatnil obecně. Dle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76 a ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74 platí, že ne každé zpochybnění oznámení nutně vede k povinnosti správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti tam uvedené.
4. Žalovaný s odkazem na rozsudek ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016 - 35, je názoru, že pokud žalobce zpochybnil pokutové bloky až v odvolání, v námitkovém řízení se uplatní koncentrační zásada. Dále poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40, ze dne 3. 1. 2019, č. j. 8 As 77/2018 – 47, a je celkově toho názoru, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy i judikaturou Nejvyššího správního soudu.

III. Žaloba

5. Žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j. MSK 49924/2014. Z tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče zejména k námitkám v odvolacím řízení. Uvedené vyplývá i z dalších rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č.j. MSK 126113/2014 či ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. MSK 121761/2014. Žalobce namítl, že dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby

totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně.

6. Žalobce dále napadl způsobilost podkladů pro záznam bodů. Podotkl, že jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.
7. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 podle žalobce vyplývá, že tato nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí je v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
8. Žalobce poté shrnul, že podklad k záznamům nemůže způsobit, pokud z rozhodnutí není patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a konkrétně jakého jednání se přesně měl přestupce dopustit. Např. uvedl, že kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy aj.*“, Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí a okolnosti přestupku mohly být vůbec přezkoumány.
9. Dále jednotlivým pokutovým blokům (ze dne 18. 11. 2016, 30. 11. 2015, 13. 1. 2015 a 21. 4. 2014) vytkl, že: není přesně zajištěna osoba přestupce, není přesně zajištěna místo a doba spáchání přestupku, nevyplývá z nich skutková podstata jednání přestupce a jeho právní kvalifikace, údaje v části právní kvalifikace jsou nečitelné, není zcela zřetelná výše sankce, údaj o sankci chybí či není úplný, není uvedeno místo vydání bloku a podpis oprávněné úřední osoby, není zřetelný podpis přestupce, datum vyhotovení a převzetí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 26. 6. 2015, 23. 4. 2015, 14. 3. 2015, 12. 12. 2014 a 1. 11. 2014. Není tedy z nich bez důvodných pochybností patrné, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný uvedl, že řádně zhodnotil podklady obsažené ve spise, ty jsou dostatečné pro provedení záznamu. Není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu. Kopie pokutových bloků není součástí spisu, žalovaný je nebyl povinen je vyžádat, neboť žalobce neuvedl žádnou námitku, kterou by byl správní orgán I. stupně povinen se zabývat. Žalovaný je názoru, že v řízení o námitkách se uplatní koncentrační zásada (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016 – 35). Pokud žalobce napadá zkratky u pokutových bloků, žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, jenž připustil mírnější posuzování formulací v textu pokutových bloků. Žalovaný dále odkázal na relevantní pasáže rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, kterými se Nejvyšší správní soud vypořádal s obdobnými námitkami žalobce.

11. Žalobce se k vyjádření žalovaného již nevyjádřil.

V. Dosavadní průběh řízení

12. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 5. 2021, č. j. 10 A 84/2019-30 žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vycházejí z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, a v návaznosti na rozsudek č. j. 6 As 174/2019-35 městský soud konstatoval, že v řízení o námitkách se koncentrace řízení neuplatní, a proto si správní orgán měl pokutové bloky vyžádat a tyto ve světle uplatněných odvolacích námitek přezkoumat. Městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou nedostatečných skutkových zjištění ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.; napadené rozhodnutí proto zrušil *ex officio*.
13. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 9. 12. 2022, č. j. 5 As 166/2021 – 14, rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Právním názorem Nejvyššího správního soudu je městský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

VI. Procesní postup Městského soudu v Praze v dalším řízení

14. Městský soud v Praze v dalším řízení vyzval obě procesní strany ke sdělení případného aktuálního stanoviska. Žalobce ani žalovaný se k věci ke dni rozhodnutí nevyjádřili.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
17. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (viz. příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamenaný počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného *a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě* (do 30. 6. 2017 *uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení* - pozn. městského soudu), *b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající*

znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

18. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu *„(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“*
19. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44).
20. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.
21. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud uvedl, že *„tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje*

i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).“ Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.

22. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40. Vyložil zde, že *„námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“*
23. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, stanovil, jakou optikou je třeba posuzovat způsobilost pokutových bloků: *„při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“*
24. Jako protipól k uvedenému Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 - 52 konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud

poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.

25. Otázka, do jaké míry správní orgán I. stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ten v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, jednak setrval na většinovém názoru své judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námitky na základě oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval totiž, že aplikační praxe „je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné“. Rozšířený senát poukázal poté na to, že ani v judikatuře Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů (tj. zejména k oznámení o přestupku či k pokutovým blokům) nepanují protichůdné názory. Podotkl, že Nejvyšší správní soud prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné závěry z nich tak nevyplývají.
26. V návaznosti na to v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44 poté Nejvyšší správní soud již vyslovil, že i když žalobce sice zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), avšak ve vztahu k napadeným pokutovým blokům zcela shodně, za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by podle názoru Nejvyššího správního soudu z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.
27. Městskému soudu v projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo dne 22. 11. 2016 oznámeno dosažení 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Podklady k záznamům činí oznámení Policie České republiky o uložení pokuty v blokovém řízení konkrétně ze dne 21. 11. 2016 (přestupek ze dne 18. 11. 2016), 1. 12. 2015 (přestupek ze dne 30. 11. 2015), 15. 1. 2015 (přestupek ze dne 13. 1. 2015) a 22. 4. 2014 (přestupek ze dne 21. 4. 2014) - z přiloženého výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že těmito přestupky dosáhl žalobce přesně 11 bodů, spis obsahuje i 4 další oznámení o uložení blokové pokuty, přičemž z dřívějších 9 bodů za přestupky spáchané v letech 2009 – 2011 bylo žalobci částečně smazáno dne 26. 5. 2012 a 26. 5. 2013 vždy po 4 bodech, tj. celkem 8 bodů. Pokutové bloky o uvedených přestupcích ve spise založené nejsou a nevyžádal je ani později žalovaný.
28. Žalobce podal dne 28. 11. 2015 proti záznamům námitky. Nesouhlasil s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady, tj. rozhodnutí, kterými byl žalobce shledán vinným z přestupků. V podání ze dne 20. 12. 2016 poté žalobce navrhl přerušení řízení o námitkách, neboť podal k Policii ČR v Berouně podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci (v podání neidentifikované) blokové pokuty. Správní orgán dne 21. 12. 2016 z tohoto důvodu řízení přerušil na dobu nezbytně nutnou, nejdéle do 19. 3. 2017. Z následného sdělení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru služby dopravní policie o prošetření podnětu ze dne 20. 1. 2017 vyplývá, že šlo o přestupek ze dne 18. 11. 2016. Policie

neshledala důvodnou žádnou namítanou vadu v pokutovém bloku. Poukázala na průběh projednání přestupku na místě, že žalobce byl řádně ztotožněn, že s přestupkem a jeho projednáním v blokovém řízení souhlasil, což stvrdil svým podpisem na bloku série JL/2015 č. bloku L1069927. Místo přestupku i právní kvalifikace jednání byla podle policie dostatečná.

29. Správní orgán I. stupně námitky zamítl prvostupňovým rozhodnutím. Uvedl, že body byly uděleny ve všech případech na základě oznámení o uložení blokové pokuty. Oznámení obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezený přestupek stal a že se jej dopustil žalobce. Podle správního orgánu I. stupně se jedná o způsobilé podklady k bodovým záznamům, žalobce sám ani jeho zmocněnec neuvedli nic, co mohlo založit pochybnost o údajích v záznamech.
30. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání – nejprve dne 20. 4. 2017 jako blanketní a poté jej doplnil dne 3. 5. 2017. Žalobce u všech posuzovaných oznámení napadl jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů a to ve stejném rozsahu, jako nyní v žalobě.
31. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný přes tyto odvolací námitky uplatněné vůči konkrétním podkladovým rozhodnutím - pokutovým blokům – neshledal důvod je vyžádat. To jednak proto, že byl názoru, že oznámení jsou dostatečnými podklady, dále proto, že v řízení o námitkách se uplatní koncentrační zásada podle § 82 odst. 4 správního řádu, a dále proto, že žalobce uplatnil výtky až v odvolání.
32. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 9. 12. 2022, č. j. 5 As 166/2021 – 14, ztotožnil s názorem městského soudu, že žalovaný skutečně nesprávně aplikoval § 82 odst. 4 správního řádu, neboť v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu je koncentrace řízení vyloučena (bod 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu).
33. Současně však Nejvyšší správní soud poukázal na to, že se žalovaný vyjádřil v napadeném rozhodnutí i k tomu, zda byly jednotlivé body zaznamenány správně v souladu se zákonem o silničním provozu. Žalovaný takto uvedl, že všechna oznámení, na jejichž základě došlo k zapsání bodů do registru, obsahují datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu, jakož i popis skutku; ve všech případech počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu. Žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně vycházel v souladu s § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu z jednotlivých oznámení o uložení sankce, přičemž tyto podklady byly způsobilé pro záznam v registru řidičů, neboť obsahují veškeré zákonné požadavky, a proto prvostupňový orgán nebyl povinen vyžádat si jednotlivé pokutové bloky.
34. Městský soud k tomu uvádí, že žalobce v odvolání (obdobně jako v žalobě) vůči podkladům ke všem záznamům bodů (tj. k blokům z rozmezí let 2009 - 2016) uplatnil tyto okruhy výtek:
 - a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující)
 - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno

místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení ustanovení, ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné)

- c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný
 - d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
35. Nejvyšší správní soud hodnotil takové odvolací námitky jako paušální bez bližšího vztahu k dané věci, které žalovaný mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. S ohledem na obecné a typizované námitky žalobce, které uplatnil nikoliv pouze v tomto řízení (ale též např. v řízeních vedených u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 As 141/2018 či sp. zn. 6 As 174/2019; ve vztahu k řízení před správními soudy prvního stupně lze odkázat například na rozsudek městského soudu ze dne 10. 12. 2021, č. j. 3 A 18/2019-58; ze dne 15. 4. 2020, č. j. 11 A 9/2019- 32, či ze dne 4. 5. 2021, č. j. 8 A 43/2019-46), jimiž zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků a které doslova zopakoval v žalobě, se Nejvyššímu správnímu soudu tyto jeví jako toliko účelové.
36. Nejvyšší správní soud s odkazem na závěry rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44, uzavřel, že s ohledem na tyto okolnosti nebylo důvodu, aby městský soud trval na tom, aby žalovaný vyžádal pokutových bloků k posouzení odvolání žalobce. To proto, že obecně formulované námitky žalobce bez reflexe k danému případu nemohou založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a žalovaný tedy nebyl povinen pokutové bloky vyžadovat.
37. Uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu je městský soud vázán dle § 110 odst. 4 s. ř. s. Žalobní body, jimiž žalobce zpochybňovala typizované a paušálně způsobilost podkladů k záznamům bodů proto nejsou důvodné.
38. K další žalobní námitce, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány (v odvolání obecně odkázal na blíže neidentifikovaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje a ani je k odvolání nepřiložil), Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 12. 2022, č. j. 5 As 166/2021 – 14, shrnul, že žalobce na podporu svých argumentů v odvolání i v žalobě odkazuje jen na *nějaká* rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a bloková řízení série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF 2013 číslo bloku F 0832677 a blokové řízení série FC/2013 číslo bloku C14049971; tyto důkazy však správnímu orgánu ani městskému soudu nepředložil a navíc se týkají odlišného řízení, a pro nyní projednávanou věc tak nemohou mít žádnou argumentační sílu.
39. Také tato žalobní námitka není důvodná, neboť uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu je městský soud vázán dle § 110 odst. 4 s. ř. s.

40. Ze žalobcem v řízení o žalobě předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014Z, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 a 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014 (jejichž obsah je mezi stranami nesporný) pak vyplývá, že tento krajský úřad k námitkám jiných účastníků posuzoval způsobilost podkladových záznamů – vyžádaných pokutových bloků, přičemž u některých z nich pro jejich vady shledal nezpůsobilost být podkladem pro bodový záznam. Krajský úřad Moravskoslezského kraje v případě rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 22. 11. 2014 s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, vyžádal pokutové bloky, tj. nehodnotil samotná oznámení policie o přestupcích.
41. Posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud zde poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci se tedy připouští jak situace, kdy k námitkám ob stojí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky.
42. Žalovaný v nynější věci naopak jako podklad k bodovým záznamům posuzoval pouze oznámení o přestupcích – v této souvislosti městský soud musí konstatovat, že žalobce uplatnil v námitkách i v odvolání neindividualizované a nekonkrétní výtky vůči blokům a též správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí o obsahu oznámení neměl žádných pochyb, zjevně neshledal tak důvod vyžádat si pokutové bloky. V tomto se tedy odlišoval postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje od nynějšího postupu žalovaného. V projednávané věci nyní městský soud ve shodě s názorem Nejvyššího správního soudu shledal, že vzhledem k odvolacím námitkám neměl žalovaný povinnost pokutové bloky vyžádat a dále je hodnotit. V jiných věcech však taková situace nastat vůbec nemusí.
43. Městský soud sice shledal, že v napadeném rozhodnutí žalovaný tuto odvolací námitku nijak nevypořádal a byť se jednalo o obecně formulovanou argumentaci žalobce, nepochybně mohl vyložit, proč není vázán rozhodnutími jiných správních orgánů. Nicméně žalovaný i tak zřetelně vyložil, že hlavním rozhodovacím důvodem bylo v projednávané věci to, že ve spisu založené oznámení jsou dostatečně způsobilými podklady pro záznamy bodů. Otázka, proč nepostupoval při přezkumu podkladů stejně jako jiný správní orgán, tak nebyla pro osud věci rozhodující.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

44. Městský soud je ve shodě s Nejvyšším správním soudem názoru, že žalovaný nesprávně nevyžádal pokutové bloky s odkazem na zásadu koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu, která se v námitkovém řízení podle § 123 zákona o silničním provozu neuplatní. Jelikož žalovaný i tak předložená oznámení o spáchaných přestupcích posoudil jako způsobilé a žalobce tato oznámení svými paušálními a nekonkrétními námitkami věrohodně nezpochybnil, nebyl žalovaný pokutové bloky povinen si vyžádat k posouzení odvolání.
45. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji proto zamítl.

46. Co se týče výroku o nákladech řízení, městský soud byl povinen rozhodnout i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci procesní úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému náhradu nákladů řízení městský soud nepřiznal. Žalovaný byl sice procesně úspěšný, včetně řízení o kasační stížnosti, městský soud ale neshledal, že by mu vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.
47. Žalobce v žalobě podal návrh na přiznání odkladného účinku, přičemž zaplatil poplatek za tento návrh ve výši 1000 Kč. Městský soud o tomto návrhu nerozhodl, částku 1.000 Kč vrací proto žalobci k rukám jeho advokáta jako přeplatek na soudním poplatku (§ 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Lhůta k výplatě činí 30 dní (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích). **Soud vyzývá advokáta žalobce, nechť ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto rozhodnutí sdělí číslo účtu, na který mu má být tento přeplatek vrácen.**

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V té části, v níž byl městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, je kasační stížnost přípustná pouze, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu /§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s./

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu